

«La ciència a taula», Premi Joan Lluís Vives al millor llibre de ciències naturals

► La institució universitària valora la tasca editorial realitzada en este volum, que recull una selecció d'articles publicats pel químic i divulgador Fernando Sapiña en la revista «Mètode»

R.P. VALÈNCIA

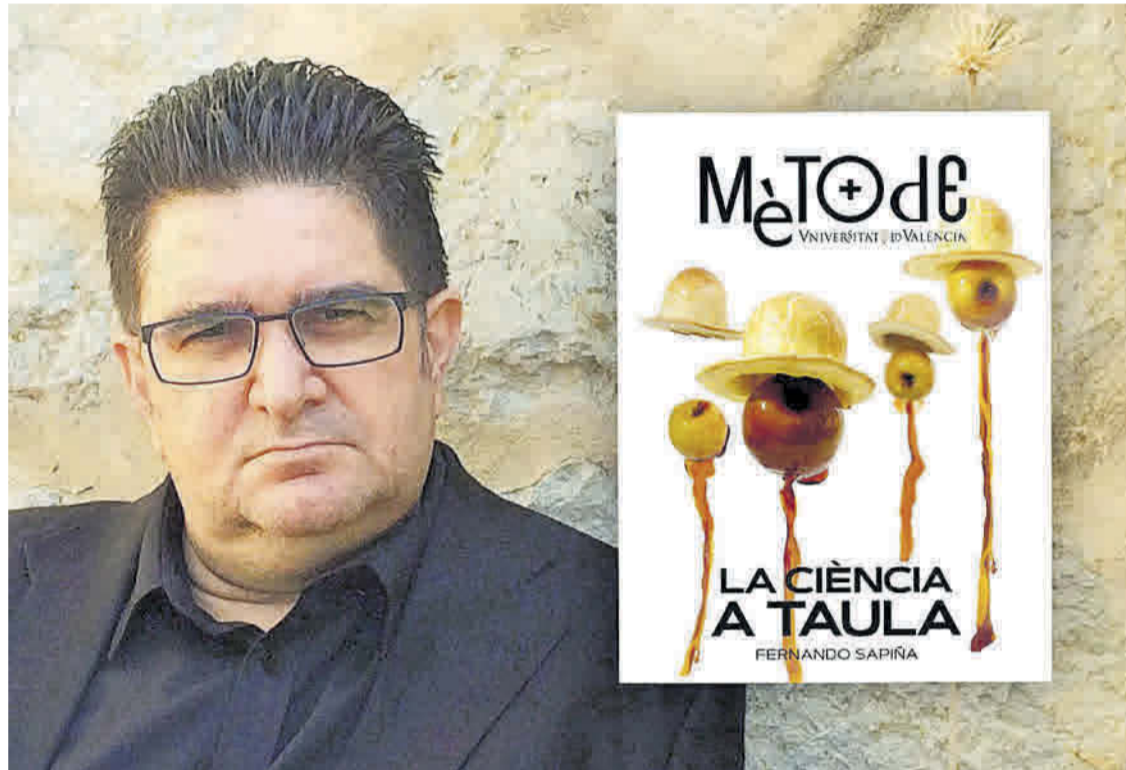
■ La segona edició dels Premis Joan Lluís Vives a l'edició universitària, convocats per la Xarxa Vives d'Universitats, ha reconegut a l'obra 'La ciència a taula', editat per la revista 'Mètode' de la Universitat de València, com a Millor llibre de ciències naturals i aplicades.

La institució universitària valora així la labor editorial realitzada en este volum, que recull una selecció d'articles publicats pel químic i divulgador Fernando Sapiña en la seua secció sobre ciència i gastronomia en la revista 'Mètode', també baix el títol de 'La ciència en la taula'.

Es tracta d'una obra «per a descobrir la cuina i la seua ciència», afirma la Xarxa Vives. Amb eixe fi, a càrrec de Juli Peretó, agrupa 42 articles de Fernando Sapiña sobre els principis físics i químics dels aliments i de les seues elaboracions, acompanyats d'una recepta culinària.

Fils subtils

Estos textos es poden llegir de manera independent, o bé descobrint els fils subtils entre ells a través de la textura, el color, el sabor, l'olor o les transforma-

Fernando Sapiña, autor del llibre «La ciència a taula».

MÈTODE

L'obra agrupa articles sobre els principis físics dels aliments i de les seues elaboracions

cions culinàries dels aliments.

En el llibre, a més, queda «patent la vocació divulgadora de Fernando Sapiña, amb uns textos a vessar de referències literàries i experiències quotidianes, d'anècdotes familiars i amisto-

ses», assenyalava la Xarxa Llibres.

Per al director de 'Mètode' i de la col·lecció de divulgació 'Monografies Mètode', Martí Domínguez, «este premi és un bonic homenatge a la figura de Fernando Sapiña i a la seua tasca divulgati-

va». «El llibre combina molt bé el fons amb la forma i és un magnífic exemple de divulgació on els conceptes científics van acompanyats per una pràctica, en aquest cas, una recepta que el lector pot realitzar. Una obra molt completa», afegí el director de la revista.

Important també és la col·laboració de l'artista Teresa Tomás en aquesta publicació. En el seu laboratori interdisciplinari Rosa de dacs, experimenta en projectes en què la gastronomia s'hibrida amb la seua obra artística. Seues són les imatges de la portada i la contraportada del llibre. Quant al disseny gràfic i la maquetació, el responsables és José Luis Iniesta.

Bon acolliment

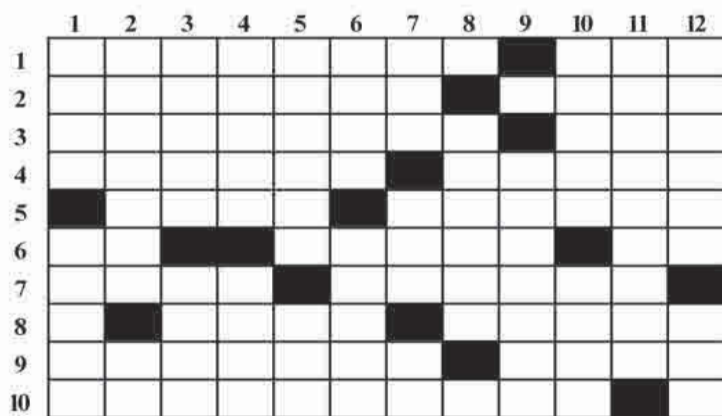
El volum ha tingut un bon acolliment i, prova d'això és que s'ha hagut de fer una nova edició. A més, l'obra també compta amb una versió en anglés, 'Science at the table'.

L'èxit d'este treball de la revista 'Mètode' amb la col·laboració de la Unitat de Cultura Científica i de la Innovació de la Universitat de València ha sigut possible també gràcies al Centre Cultural La Nau, el Servei de Política Lingüística de la Universitat de València, la Facultat de Química de la Universitat de València, el Departament de Química Inorgànica, l'ICMUV, el Gastrolab-Fernando Sapiña, el Espai Ciència-IEC, l'Il·lustre Col·legi Oficial de Químics de la Comunitat Valenciana, Genofood i Darwin Bioprospecting Excellence.

ENCREUAT

NÚMERO 7.248

PER JOSEP PITACH. Josep.i.pitarch@uv.es

Horitzontals: 1. Aniran d'una banda a l'altra. Organització de consumidors i usuaris. 2. Consell d'aristòcrates d'Atenes. Seient del rei, siga el campechano o qui siga. 3. Tocaràs a la porta d'algú. Document d'identitat. 4. Zona de molt d'aire. Regió grega d'Atenes. 5. Danys materials o morals. Diminutiu de clar. 6. Amb bona salut. Sons de timbres alts. Deru solar. 7. Agressió violenta contra l'enemic. Tenir ganes de menjar. 8. Cinquanta romanes. Terreny on es deixa créixer l'herba per al bestiar. Aneu dalt l'aigua movent braços i cames. 9. Treballador de manualitats molt especials. Abell artificial per a recol·lectar la mel de les abelles. 10. Faràs tots els passos d'un afer. Copulativa.

ses. Molt similar, molt pròxim. 6. Estranya. Un gat petit. 7. Títol honorífic oriental. Grup polític català independentista. Monarca persa. 8. El nord. Boten fent salts. El radi geomètric. 9. La temperatura. Provarà la paella. 10. Maquinar contra algú. Els dies 13 o 15 de cada mes del calendari romà. 11. Convens el preu d'una venda. 12. Membre de l'església catòlica oriental. Unitat hospitalària d'atencions intensives.

Verticals: 1. Extremitat d'animal. Adobat amb massa sal. 2. Posat al costat. Soroll d'un motor. 3. Prendrà seient. Aprovada. 4. Fris de la part inferior de les parets. Un acte criminal. 5. Mesura a pas-

SOLUCIÓ A L'ENCREUAT NÚMERO 7.248 ►

DOCENTS DE COR

Maria Jesús Bolta
mjbolta@gmail.com

No està escrit a la pissarra que l'ensenyant que acaba d'entrar a l'aula és d'una professionalitat exemplar. A les parets, res no ens parla de les ocasions en què ha impartit matèria en condicions poc propícies, ni de les que s'ha hagut de reinventar per mirar de resoldre allò que l'administració no ha satisfet. Els pupitres no faciliten pistes que il·lustren com al llarg dels anys el docent no ha cessat de reciclar-se, invertint-hi temps lliure, diners i voluntat ferma, perquè el domini de l'assignatura i la seua didàctica, creu fermament, són essencials per arribar a l'alumnat. Als estants, cap nota sobre l'esforç descomunal per estar al dia en lectures i en tècniques de treball, per desembrollar els misteris de l'ordinador o consultar la infinitat de fonts que l'ajuden a atendre els conflictes juvenils. Als armaris, ni una paraula sobre l'agenda de tasques burocràtiques o acadèmiques que l'acompanya

durant els cap de setmana, o sobre les tutories que s'endú a casa amb la imatge del desesper del pare aturat o de l'estudiant que ha confessat el seu infern. Quan un foraster deambula per un centre educatiu, li pot semblar que hi transita un silenci anònim però en realitat ni un sol racó queda exempt de l'empremta de la persona que, hora rere hora, se situa al capdavant del grup de joves per engrescar-lo a visitar els múltiples camins del saber. Ens referim a l'espinada dorsal de l'educació: el professorat. El seu llegat, fet d'experiència i entusiasme, es deposita en cada centímetre quadrat i ho impregna tot. Sobretot l'esperit de qui en vol ser deixeble. A pesar d'això, de vegades, alguns lladrucs intenten desacreditar la competència de l'educador o educadora.

L'acusaran de no saber de, de ser recalitrant a, de gaudir de privilegis o de no moure un dit si no és per fer més vacances. Aquest reguer d'espasmes, tanmateix, es dilueix en pocs segons per falta de consistència i qui els formula s'ha de retirar allepar-se la vergonya. No està escrit enlloc que qui ha entrat a l'aula és d'una professionalitat exemplar. No cal. Les persones conscients del repte al qual es veu abocat el món de l'ensenyament i del sacrifici dels seus membres, només pensaran a gaudir de la mestria dels homes i dones que dia a dia lluiten per elevar-se per damunt dels d'entrebancs i agrair-los, una vegada més, el seu compromís per formar ments riques i crítiques, que és com dir deixar-nos la llibertat a l'abast de la mà.